

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Annae Line Martyrium. ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

niâ impetratum est ut ad Atrium Wintoniense transferretur, sortitusq; Commentariensem faciem, nihil eorum quæ ruri peregerat hic omisit. Alijs fidei ianuam, alijs Religionis portum aperuit; Sacerdotibus in Insulam recentibus distribuit habitationes; Iuvenes complures transmisit ad Seminaria, tantamque messem collegit, ut præoptaret in illo carcere quàm alibi per Angliam vitam reliquam ducere. Etenim præter eam quam carcer præbebat oportunitatem pluribus beneficiendi (cùm facillimus cuius daretur accessus ad alloquium) ex elemosynis quæ copiosè suppeditabantur, conduxit in ciuitate domum recipiendis luoque ipsius frequenter sumptu alendis Sacerdotibus; Ei domui curandæ præfectam habuit honestam & piam viduam *Annam Line*; cuius demum diligentia in ministrando præmium fuit vitam fidei & Religionis causâ cum ijs ponere quorum summa est gloria vitam hanc (cuiusmodicunque ea sit) fidei Religionique tuendæ posthabere. Post triennij namque curas, Purificationis Beatissimæ Virginis Festo die, cùm ad Cærorum benedictionem cuncta essent parata, irrupentibus ex improviso perquisitoribus, & Sacerdote solerter elapso ad latebras, illa ducitur ad nouam Portam, tam infirma corpore ut vtriusque esset sustinenda, tam animo constans ut plus Sacerdotis salute quam suo periculo tangeretur. Addita ad corporis aegritudinem carceris molestia eò illam paucis diebus deduxerat infirmitatis, ut lecto affixam vnâ nox vigesies ablatura videretur. At seruauit illam Deus ut & suam potentiam in infirmiori lexu ostenderet, & immites iudicum nostrorum animos orbi vniuerso proponeret suspiciendos. Eius mensis die vigesimo quinto (etsi retulerat Commentariensis eam præ debilitate non posse pedibus insistere) iussa in sedili vehi ad tribunal, eo maiori cum mentis læritia sententiam mortis accepit, quod illo solo nomine ferretur, quia Sacerdotem domo accepisset. Biduo post in carrucam imposita, optans pro vno potuisse se mille Sacerdotes recepisse domo, fatale lignum osculata, & salutari Crucis signo se muniens, recte interclulo spiritu piam efflauit animam. Sacerdos qui istâ præhensâ euaserat, erat *Franciscus Pagius*, is qui deinde Tyro in Societate veterani militis coronam sanguine pro Christo Iesu fuso consecutus est. Honesto loco natus & ad legum nostratum scientiam educatus scribebat Iuuenis sub opulento vtriusque Iuris perito iunctus contubernali Catholico; hic *Pagium* de Religione pendulum ducit ad *Gerardum* quo utebatur à Confessionibus. Non fuit difficile tenerum adolescentis animum in rectam fidem inflectere, quem & ratio suadebat & trahebat amor Catholicæ filia quæ eum casti amore conjugij prosequeretur. At *Gerardus* indolem hominis introspectans, & candidam verecundamque mentis habitudinem formæ quam habebat non dissentientem anteferens, sorte existimauit dignam meliore quàm parere posset femina quantumuis pia & opulenta. Post principia Religionis, fideique iacta fundamenta, modò sermone, modò traditis libris, modò transcribendis de rebus diuinis commentationibus aperit ei terrenorum inconstantiam, Cælestium firmitatem & pondus, ac pedetentim ad altiora promouens suadet cæliba-

Annæ linæ
Martyræ.

Francisci
Page iniu.